

1

Frkek kardeşimin nefes alışını duyabiliyorum. Uyanığım. Kardeşim iki yaşında, neredeyse üç olacak. Beni hep sinir eder, çünkü ben beş yaşındayım ve yakında altı olacağım. Onun yanında yatınca sıcak oluyor. Kardeşimin adı Stick. Hep benden önce uyur, ben de nefes alışını dinlerim. Annemlerin sesini duyabiliyorum. Ulaşabileceğimden uzaktalar, duymayayım diye fısıldayarak konuşuyorlar. Uyanık olduğumu anlasın diye çığlık attım. Annem, “Buradayız” diye çok uzaktan seslendi. Yine çığlık attım. Bu sefer çadırın fermuarı açıldı, aralıktan gökyüzünü gördüm. Soğuk eliyle saçımı okşadı, parmakları yanağıma değdi. “Şşş Anna” dedi. Sonra fermuar kapandı. Çadırın içindeyken dışarı çok uzaktı.

Mavi renkteki çadır toz kokuyordu. Artık yaz mevsimi de bitiyordu. Annemler ateş yakıp yiyecek pişiriyorlardı ama bana vermiyorlardı. Pastırmayı çok severim. Karnım gurulduyordu. Canım pastırma istedi ama babam kızar. Ben de oyuncak ayım Gwen’i kokluyorum. O kahverengi renkli ve bizim gibi kokar. Sticky’nin burnundan çıkan hava ılık çalıyor. Korkuyor ama sebebini bilmiyordum. Biraz sonra hava karacaktı. Karnımı tuhaf yapan şey et olabilirdi. Kulübedeyken Sticky pastırma yiyordu ve ağzına bir tane tıktı. Sonra bir tane daha ve bir tane daha. Annem, “Yemeğini çiğne” dedi. Sticky çiğneyemedi çünkü ağzı çok

doluydu. Suratı kızardı, gözleri sulandı, ağlıyor zannettim. “Ha ha, Alex ağlıyor” dedim. Sonra annem, onun sırtına vurdu. Kardeşimin ağzından kocaman bir pastırma yumağı fırladı. Yemeğini çiğnemedi diye annem ona kızdı, ben ete baktım. Üstünde tükürük vardı. Ağzıma kusmuklar geldi. Pastırmayı yemedim ama karnım bir tuhaf oldu.

Hava soğuduğundan, Stick’e iyice yanaştım. Sıcak nefesi kulağıma değiyordu. Çadırın yan tarafında ateşin ışığı dans ediyordu. Hava tam kararmadığından, ışık parlak değildi. Stick’in nefesinden başka ses yoktu. Işık çadırın yan tarafına vuruyordu. Uyuyamıyordum. Üşümesin diye Gwen’i yanıma alıp çadırın kapısına doğru dayandım. Fermuarın dişleri derimi ısıırıyordu. Yavaşça kımıldadım ve yüzümü çıkaracak kadar açtım. Buranın halısı çam iğnelerinden yapılmıştı. Annemin banyoyu temizlerken kullandığı sarı şişe gibi kokuyordu. Kampımızın her yerinde sivri uçlu çam ağaçları vardı. Ay güneşle yer değiştirecekti, suda görünen bir kuyruğu vardı. Sular artık şapırtılı değildi, göl uykuya daldığı için sakindi. Göle yakınlarında, uzakta iki gölge vardı. Fısıltılarından annemle babam olduklarını anladım, gülüyorlardı. Annem eğildi, atkuyruğu sallandı. Yüzü gülüyor, dişleri görünüyordu. Gördüğüm diğer şey ise Colemandı.

Coleman çimen gibi yeşildir ve o kadar ağırdır ki, onu hiç kaldıramam. Yiyeceklerimizi soğuk tutsun diye kano gezisine getirdik. Onun sayesinde aylar yiyeceklerimizi çalamıyor. Eğer yemelerine izin verirsek, aylar bizim yemeklerimizi severler ama bunu istemeyiz. Coleman her şeyi içinde soğuk tutar. Ön tarafında metal dişleri vardır, böylece sıkıca kapanır. Çok ama çok büyük bir metal kutudur. Evde Sticky ile saklambaç oynarken içine sığabiliriz. Babamdan saklanırken onun içine gireriz, hiç ses çıkarmayız. Gülmemeye çalışırız, Sticky’nin ağzını kapatırız. Coleman kanoya sığsın diye babam onu ön tarafa koydu. Onu sadece babam kaldırabilir. Colemanın çışı gelince yan tarafındaki düğmesine basarım, çışını yapar. Onu görünce bazen benim de

çişim gelir. Adada kamp yapmamızın sebebi Colemandır çünkü o çok ağır ve büyüktür. Göl şapırtılıydı çünkü kulağıma rüzgâr esiyordu ve Coleman kanoyu sallıyordu. Kamp kuracağımız sonraki göle gitseydik Coleman'ı ve kanoyu babam taşıyacaktı ama annem adada kalıp ayın kuyruğunu görmek istedi.

Fısıldayarak Coleman'a merhaba derken ateşe bakan babam, bana dönerek. "Çadıra gir, Anna" diye seslendi.

Rüya göreyim diye hiç kıılmıyorum.

"Beni duydun mu?"

Uyanığım.

"Bu son, tamam mı?"

"Tamam, baba."

"İyi geceler."

Başımı içeri soktum. Gwen beni çok özlemiş. Yalnız kalmış. Gözlerimle ona artık yanında olduğumu söyledim. Dikkatlice fermuarı tuttum. Uçları paslı gibiydi, çekmesi çok zordu. Dikkat etmezsem ısırabilirdi. Bir daha çektim ve fermuar başparmağım-la işaret parmağımın arasını ısırmaya çalıştı. Kaçıp elimi çektim. Fermuarın karnı çok acıkmış olmalı, en iyisi ben uzak durayım. Gwen'i alıp kokladım ve uyku tulumuna soktum.

Sırt üstü yatıp iyice sokuldum. Dışarıda hava mavi ve griye boyanıyordu. Ateşin ışığı, çadırın yan tarafında dans etmeye başladı. Seyrederken gözlerim kapandı ama kapanmasını istemiyordum. Belki Stick uyuyunca annem gelip beni alır, bana pastırma yedirir. Yüksek sesle sormak istedim ama dişlerim uyuştu. Kafam kaya gibi ağırdı. Gözlerim kapanırken, yine açtım. Bir koklama sesi duydum. Sticky'nin burnundan geliyordu galiba ama ondan daha yüksek sesliydi. Stick'in burnu büyümüşü sanki, gece yarısında bütün havayı içine çekecekti. Çadırın dışında bir şey kırmılıyordu. Dans eden ateşin yanında bir karartı gördüm. Stick'in saçıydı herhalde. Demek dışarı çıkmış, pastırma yemek için kaçmış. Tüy gibi kabarık saçının gölgesini gördüm. Burnu yanımda

ötüp duruyordu. O zaman dışarıdaki Stick olamazdı, saçlar kalktı ve daha kalın göründü. Saçlar, acıktığımda ellerimin titremesi gibi titriyordu. Saçlar salyangoz hızıyla yavaşça ilerliyordu. Herhalde bu tüylü bir salyangozdu ama çok büyüktü. Demek ki salyangoz değildi. Pastırma kokusu geliyor, gözlerim kapanıyordu. Gözlerimi azıcık araladım. Saçların kımıldadığını gördüm, gözlerim yine kapandı. Stick hem yanımda uyurken hem de pastırma yemek için çadırdan nasıl kaçtı acaba?

2

Annemin bağırdığını duydum, gözlerimi hiç açmadım. Rüyalar gerçek değildir. Biliyorum çünkü annem bağırmaz. Annemin sesi Noel kurabiyesine benzer, zambaklar kadar yumuşaktır. Kurabiye yaptığımızda, üstüne parlak melek damgası vurmama izin vermişlerdi. Pişerken kanatları kırılmıştı. Sonra yeniden yapmıştık ve kanatlı melek kurabiyelerimiz olmuştu. Stick kendi kurabiyesini annem süslemeden yemek istemişti. Süslenmeyi bekleyememiş, ağlamıştı. Kurabiyesini ondan kaçırdığımızı zannetmişti. Annem kurabiyesini ona verdi, o da yedi. Kendi kurabiyeme süs yapmıştım. Kırmızı ve yeşil süsler ve bir de simlerle. Kurabiyemi havaya kaldırınca güneşte bile parlıyordu. Süslemeyi bitirince babama göstermek için kurabiyemi tabağa koymuştum. Stick ağlamaya başladı, kurabiyemi istiyordu. Annem “Hayır” deyince, Stick daha çok ağladı. Stick kurabiyeyi çok sever.

Annem kurabiye yüzünden bağırmaz, halıya yapıştırıcı dökülürse de bağırmaz. Yapıştırıcı yeni alındıysa ve hepsi halıya döküldüyse bile. Sadece bana otobüs çarparsa bağırmış, öyle der. Kötü şeyler olunca insanlar bağırmış ama kötü olayları atlatınca çok güçlenirmişsin. Şu anda bağıırıyordu. Otobüs mü geliyor diye gözlerimi açıp baktım. Pelerinli bir süper kahraman gibi yan tarafta atlayacaktım. Tek gördüğüm şey mavilikti ve yan yattığım için

atlamam zordu. Sanki, bütün dünya maviydi. Gwen'e sarıldım ve çarpınan çadıra baktım. Çadır yüzüme çarpıyor ve ejderha gibi büyüyordu. Korkmamak için gözlerimi kapattım.

Toronto'daki evimizi düşündüm çünkü orada olmak istiyordum. Ormanı da seviyordum. Çam iğneleri baharatlı sakıza benliyordu. Kayalara tırmanıyordum. Ayaklarımı çok çırparsam köpek gibi yüzebilirim. Kulübemizin yanındaki parka gitmeyi, bisküvi ile çikolatadan sandviç yapmayı çok severim. Stick hep eline yüzüne bulaştırır. Ona Stick diyorum çünkü elleri hep yapış yapıştır. Dokununca eli koluma yapışır. Bir de hep çubuklarla oynar. Çubuklarla beni kesmeye çalışır. Çubuklardan araba, kamyon ya da asker yapar. Bir gün ona "Yapışkan çubuk" demiştim. Annemle babam çok gülmüşlerdi, tam da ona göre bir laf bulmuştum. Böylece Stick adı verdim.

Şu anda Toronto'daki evimizi daha çok özlüyorum. Evimiz tuğladan ve yüksektir. Arkadaşım Jessica kendi evlerinin daha büyük olduğunu söyler. Mutfak nerdeyse arka bahçeye kadar çıkar. Arka bahçede benimle aynı yaşta olan bir ağaç vardır. İkimiz de her yıl daha kalınlaşıyoruz ama onun yaprakları da var ve benden daha uzun. Ona yetişmek istiyorum. Bahçede kurabiye yaptığım ve mısır gevreği yediğim uzun bir bank vardı. Buzlu dondurma da yerdim çünkü hiç damlamazdı. Bazen dilimle eritip ağacıma damlatırdım. Artık yapmıyorum. Büyülü damla ağacını çabuk büyütüyor. Aynı yaşta olmamıza rağmen onun boyu daha uzun. Mutfağı severim ama evimizin en çok sevdiğim yeri odamdır. Yapbozlarım, Legolarım ve ayağımı gıcıklayan bir halım vardır. Gwen'le yorganın altına girerim. Dışarı yağmurluysa ya da korktuğum zaman onunla yatakta saklanırız. Babamı çağırırım, o da bana sarılır. Hiç konuşmaz. Dağılmış saçlarıyla yatağa yatıp bana sarılır. Sabah uyandığimde yanımdan kalkmış olur.

Rüya görürken gerçekmiş gibi gelirse, yatağa kaçırabilirsiniz. Annem öyle der. Kötü bir rüya görürsem kalkıp çişimi yapmam gerekirmiş. Banyonun ışığı hep açıktır ama şimdi çadırı hatırla-

dım. Mavi ve kanat gibi çırpınan çadırı. Belki bu da bir rüyadır. Annem der ki, tuvalete gitmeden çişimi yapacağımın rüyasını görmemek en önemli şeydir. Bu benim suçum değil ama hatırlamam gerek. Hatırlamazsam ve rüyamda çiş yaptığımı görürsem gerçekten çişimi yaparım ama tuvalete değil. Sonra yatağı ve çarşafı ıslatırım, çarşaf mısır gevreği gibi sesler çıkarır. Çarşafı arka bahçedeki tele asmak gerekir. Ben de onu perde yapar arkasına saklanır, oyun oynarım. Tuvalete git. Kampta tuvalet yok. Çişim de yok zaten.

Çadırın kanat gibi çırpması hiç hoşuma gitmedi. Dönüp Gwen'e sarıldım, Stick'e iyice sokuldum ve sesin kesilmesini bekledim. Annem sanki canavara yakalanmış gibi bağıırıyordu. Bu yüzden bunun bir rüya olduğunu biliyordum ve gözlerimi sımsıkı yumdum. Annem hiç bağıırmaz. Bazı zamanlar hariç.

3

Gözlerim kapalıyken bile fermuarın yırtıldığını duydubildim. Dönüp baktım, aralıktan gökyüzünü gördüm. Hava iyice kararmıştı, babamın kafası görüntüyü kaplıyordu. Delirmiş gibiydi. Başım beladaydı. Bağırıyordu, dişlerini gördüm. Çok beyaz ve çok büyük değildi. Sivri kökleri vardı ve arkada daha büyük dişleri vardı. Dinozor kafasına benziyordu. Çoğunun ortasının içinde altın vardı. Altın hazinemizi oraya saklıyordu, kimse bulamasın diye. Ağzının içinde olursa hırsızlar çalamaz. Hırsız çalmaya kalkarsa, babamın dişini de almak zorunda kalır. O zaman da babam uyanır ve hırsızları kovalar. Başımı eğdim. Babam beni kucakladı.

Babam beni kucakladı ama sarılmıyordu. Sıkıca tutmuştu, nefesim içimden dışarı fırladı. Gökyüzü sallanıyordu. Pençe gibi uzun bir kol gördüm, kocamandı, iğneli bir ağaç dalıydı. Babam koşarken beni sarsıyordu. Bağırımların sonu gelmiyor, Gwen'in başı sallanıyordu. Onu kolumda tutuyordum. Düşmesin diye sıkıca yapıştım. Başını koklamak istedim ama kıpır kıpır ediyordu. Babam beni arkaya doğru çekti, her şeyin yerle bir olduğunu gördüm. Galiba babam ortalığı çok dağıtmıştı.

Babam hızla koşuyordu, alanın arkamda kaldığını sandım. Engebeliydi, nefessiz kalmıştım. Bir çam iğnesi pijamanın arasından girdi. Pijamanın altı hep düşer. Ben de hep yukarı çekerim.

Bazen koşarken de düşer. Bir defasında bir oğlan gülerek beni göstermişti çünkü popomu gördüğünü söylemişti. Aslında görmemişti. Yuvarlak yerini değil. Sadece külotumdan çıkan popo çatalımı görmüştü. Düşmeyen pantolonları severim.

Pijamamı çekmeye çalıştım ama babam beni kaburgalarımın altına tuttu. Göle atar gibi fırlattı ama göl falan yoktu. Kafamı çarptım. Canım acıdı, çığlık attım. Babam çok kızdı, bağırmaya başladı. Ortalığı dağıtan oydu, ben değildim. Stick çadırdan kaçıp her yeri dağıtmış olabilir miydi? Babam hâlâ bağıırıyordu. Beni itti, “Göle mi atacak?” diye düşündüm. Bazen beni göle atar ama gölde itişip kakışmak yasaktır. Babam beni omuzlarına alır, ben oradan suya atlarım. Hepimiz güler ve mutlu oluruz. Atlarken hiç korkmam. Burnumu tıkayıp suya dalarım ve bütün sesler susar. Suyun altı çok sessizdir. Hava kabarcıkları görürüm, hiç köpekbalığı yoktur. Gölde köpekbalığı olmaz. Sadece küçük balıklar vardır. Kımıldamadan durursam gelip ayak parmaklarımı ısırırlar ama acıtmazlar. Ayağa kalkıp kucağın alsın diye babamın yanına gittim. Gürültüler kulağımda patladı.

Babam beni savurdu ama suya düşmedim. Sırtım sert bir şeye çarptı, babam beni karnımdan itiyordu. Bu bir oyun değildi. Birbirimizi böyle itmeme gerekirdi. Ona durmasını söyleyip çığlık attım. Beni duymadığı zamanlarda çığlık atarım. Yasak olmasına rağmen yine de beni itti, bu sefer karnım çok acıdı. Ben de Gwen'e sarıldım. Babam beni geriye doğru itti, havanın etrafında döndüğünü hissettim. Güm diye bir ses ve çıtırtı duydum.

Karanlıktayım. Babama çok kızgınım. Bağıırıyor ve itip duruyor. Bunlar çok kötü şeyler. Annem ona çok kızacak. Annem kızınca bağıırmaz. Bana bakar, üzüntüsü kalbinden damarlarına ve gözlerine damlar. Gözleri, üzüntüsünü gözlerime yollar. Sonra benim kalbime damlar. Gözlerim açık mı, kapalı mı bilemiyordum. Galiba kapalıydı, anlamak için parmağımı gözüme koydum. Gözkapağıma dokundum. Sonra gözlerimi açtım, yine karanlıktı. Gözlerim çok üzüldü. Çok karanlık olunca annem gece lambası yakar. Elimi uzattım, dümdüz bir duvara değdim. Bu Colemandı.

Havada bir vınlama oldu, ışık gökten geri geldi. Babamın yüzünü gördüm. Gözleri, çizgi filmlerde vurulan adamın gözleri gibiydi. Sonra Stick'in havada uçup yere düştüğünü gördüm. Bacakları büküldü, arka bahçemizde arı soktuğu zamanki gibi suratı buruştu. Bebekken mama sandalyesinde otururdu. Arı onun yemeğini yemek istemişti. Alnına çarpmıştım, arının iğnesini çıkarmıştım. Stick'in iğneye ihtiyacı yoktu. Suratı kıpkırmızı oldu, buruştu. Şimdi de arı sokmuş olabilirdi. Babam onu yanıma doğru itti. "Hey" diye bağırdım. Yer kalmamıştı ve Stick'in ayağı bana değiyordu. Onu itmek istedim, babam daha da çok kızdı. Boğazının altından yılan gibi damarlar çıktı. O kadar çok bağırdı ki, kulaklarımı tıkayıp kambur oldum. Kötüyüm. Çok yaramazlık ettim yine. Yatağı ıslatmadım. Onu bu kadar kızdıracak ne yaptığımı bilmiyorum. Zaten hiç hatırlamam.

"Orada kalın." diye bağırdı. "Sakın çıkmayın."

Belki de Stick yaramazlık etmişti.

Babam bizi yere bastırды, yine karanlık oldu. Havada bir vınlama oldu. Sonra güm diye bir ses geldi. Coleman ağzını kapattı. Hava Stick'in burnundan girdi, bense nefessiz kaldım. Sonra ağzım azıcık açıldı, soğuk havayı duydum ve nefes aldım. Babamın parmaklarını ve bir taş parçasını gördüm. Parmaklar taşı Coleman'ın dişsiz yerine koydu. Taş oraya yapıştı ve Coleman'ın ağzı kapandı. Metal dişleri bir çıtırtı çıkardı. Babam taşa dokunmayayım diye bana bağırdı. Coleman ağzını tam kapatamıyordu çünkü taş vardı. Babam uzaklaştı. Şimdi de anneme bağırmaya başladı. Annem çok kızacak. Kulağımı Coleman'ın açık ağzına dayadım, babamın bağırdığını duydum.

"Kürek... Aman Tanrım."

"Tanrım" diyordu, "İsa" değil.

Coleman'ın içindeydik. Stick'in ayak parmakları bacağıma yapıştı, hiç hoşuma gitmedi. İkimize yetecek kadar yer yoktu. Aynı yatakta yattığımız zaman annem ortaya bir çizgi çeker, kim-